

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

ГОД. XIV.

НЕДЕЉА 28. ЈАНУАРА 1896.

БРОЈ 5.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПАРА ДИНАРСКИХ ОД ВРСТЕ

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 ДИНАРА
на пола године 3 „
За стране земље на годину 9 „

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ. — НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

РЕДОВНИ САСТАНАК
11. Јануара 1896. год.

Председавао председник београдске општине г. Михаило М. Богичевић; присуствовао члан суда г. Мих. П. Живадиновић; од одборника били: г.г. Сергије Станковић, И. Козлић, Сава М. Цевајровић, Спасоје Илић, Дамњан Стојковић, Ђорђе Димитријевић, Јосиф С. Јовановић, Д-р Н. Х. Николић, Стеван П. Поповић, Никола Бошковић, Михајло Михајловић, Н. Антоновић, Дим. Довијанић, Дим. Милојевић, М. Милашиновић, Јарослав Безуха, Светозар Н. Швабић, Ј. М. Алкалај, Д-р Војислав М. Суботић, Љуб. Марковић, Влад. М. Ђорђевић, Мих. Ж. Маринковић, М. Штрбић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 5. јануара 1896. год. и примљен је без измена.

II

По прочитању акта управе вар. Београда и њених одељака АБр. 222, 230 и 231, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да су му непознати Коста Трифуновић — Кркља, скитница и коцкар, Љубомир Недељковић слуга, Ђорђе Матејић скитница и Живојин Јанковић бив. шегрт.

III

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о сиротном стању и породичном односу.

По прочитању тих молба АБр. 379, 221, одбор је изјавио мишљење,

да се молиоцима Димитрију и Жарку Карабиберовићу може дати тражено уверење; да се Милки жени пок. Милана Јовановића бив. таљигаша не може дати тражено уверење.

IV

По прочитању молбе Богоја Грујића месара оvd. којом тражи, да се ослободи дужности присутничке, одбор је решио,

да суд општински ослободи молиоца дужности присутничке и на његово место друго лице одреди.

V

Председник подноси одбору извештај на интерпелацију одборника г. Николе Бошковића учињену у седници одборској од 14. децембра 1895. АБр. 7696 односно неиздатог дућана у општинској згради.

Одбор је примио к знању,

овај извештај с напоменом, да Алекса

Матић нема никаквог имања на своје име, већ да је све његове жене.

VI

Председник износи одбору на решење захтев управе казног завода у Београду, да се решење одборско од 16. Августа 1894. год. АБр. 4753 односно наплаћивања утрошене воде из новог водовода од војених надлештава и завода, — распростре и на казни завод и да се према томе не наплати од казног завода ништа за утрошену воду у 1894. год. а у 1895. и осталим да се наплаћује по двадесет и пет пара дин. од кубног метра утрошене воде.

По прочитању тога захтева АБр. 3224/95 и извештаја водовода АБр. 3242/95, одбор је решио,

да се за утрошену воду из новог београдског водовода у 189-четвртој години не наплати ништа од управе београдског казног завода. За утрошену воду у 189-петој и осталим годинама да се од тог завода наплаћује по двадесет и пет пара од кубног метра.

VII

Председник извештава одбор, да је у 1892. год. предузимач Јован Шелинг израдио калдрму у Душановој улици, да му је тај посао исплаћен,

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЉИНУ

од 1459—1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом општ. Београдске).

(НАСТАВАК)

Једном покушају Турци доцније да заузму Краљево, али их капетан Симић одбије помоћу Срба, које је он ту као посаду уредио.

По заузећу Краљева још су остали крушевачки Турци под командом Шехерпаше, њих је било на 1 200 људи. Раније смо напоменули како су видински Турци при крају 1789. г. напали на Тимочку крајину и имали неке успехе. Да то освети Михаљевић се реши да растера крушевачке Турке и да заузме Крушевац. С тога се крену из Јагодине 22. децембра са 8 чета Фрајкораца, 2 ескадрона коњице и четири топа, па преко Рашевнице и Бошњана упути се Крушевцу. Код Шапца

ноћу уочи 24. децембра пређе Мораву, а на левој страни исте остави потпоручика Прибишевића, да за сваки случај потпомогне овај поход, а сам се упути Крушевцу. Из Гуприје послао је раније једно одељење у Сталаћ да мотри на нишевачке Турке. Из Шапца пак послао је једно одељење да пази да Крушевцу не дође помоћ од Прокупља. Приближавајући се Крушевцу кроз шумовите пределе Михаљевић је у напред изаслао капетана Симоновића. У то га стигну и оно одељење од Сталаћа. На авангарду под Симићем испадну крушевачки Турци, па је сузбију и погоне, ну у томе ударе на главну војску под Михаљевићем. Ту их Срби дочекају ватром из топова и пушака тако јако, да се ови морадеше повратити натраг у утврђену Паланку. Сад Михаљевић оспе јаку ватру на Турке у утврђеном Крушевцу, па пошто их збуни, нареди јуриш и заузме градић. Турци се разбегну на све стране, где их Срби у потери многе побију, само они што су одступали Прокупљу прођу о мање штете. Уз свирање војене музике Михаљевић уђе у Крушевац, позове околне кметове па их по слу-

жби божијој опомену, да се покоравају Ћесару и да поправе цркву Лазареву, коју су пре тога Турци за шталу употребљавали. Том је приликом задужбина српског кнеза Лазара после толико година на ново пропевала у некадањој престоници његовој а глас који је отуда одјекивао наговештавао је Србима боље дане будућности. За команданта Крушевца остави капетана Геца са одељењем Фрајкораца. Већ сутра дан 25. децембра Михаљевић се врати у Јагодину. При повратку он посла капетана Симоновића са једним одељењем Фрајкораца те растера Турке који су се налазили код манастира Студенице. Срби Крушевљани поседну путеве од Алексинца и Прокупља те се обезбедо од Турака.⁽¹⁾ И тако је на крају 1789. године у рукама Ћесареваца био цео београдски пашалук: на истоку до Тимока, на западу до Дрине и на југу долином Мораве до близу Алексинца, везујући преко Крушевца и Краљева са освојењима на запад до Дрине. Ну да оставимо бојно поље и ратне оргије, па да бацимо један летимичан поглед на

⁽¹⁾ На истом месту, стр. 323—327.

али да му није плаћен вишак радова земљаних које је приликом калдрмисања извршио. Да је тај вишак земљаних радова запета извршен види се из извештаја повереништва ГБр. 44/95 које је повереништво сва акта о овом калдрмисању као и планове и профиле прегледало и на лицу места премер извршило; да тај вишак радова према томе извештају износи 1380 дин.

По саслушању овога и по прочитању извештаја ГБр. 44 одбор је решио,

да се предузимачу Јовану Шелингу према овом извештају исплати хиљаду три стотине осамдесет динара из партије за грађење калдрме за вишак радова земљаних у Видинској улици извршен приликом грађења калдрме у Душановој улици.

VIII,

Председник износи одбору на одобрење предлог грађевинског одељења, да се златарска улица регулише према одобреном регулационом плану, пошто има грађана у тој улици, што желе, да подижу нове грађевине.

По прочитању тих акта ГБр. 2030/95, одбор је решио,

да суд општински позове сопственике имања у тој улици и да их саслуша и споразуме се с њима на који би се начин најповољније и најбрже могла извршити регулација златарске улице према одобреном регулационом плану, па да о томе поднесе одбору извештај.

IX.,

Председник надзорне комисије за осветљење и трамвај извештава одбор, да је држана четири пута лицитација за инсталацију електричног осветљења у згради општинској и да је на свима тим лицитацијама само један и пети лицитант долазио; да је тај лицитант, Софроније Јовановић оставио најнижу цену од 3000 дин., да је он — г. Ђока Станојевић направио предрачун за ову инсталацију да се изврши у режији општинској са несравњено бољим материјалом а да општину не кошта више од 3000 дин., колико је лицитант Софроније тражио, па предлаже, да се одобрим, да се та инсталација по његовом предрачуну у режији изврши.

догађаје и прилике у којима се налазила Ђесарија (Аустрија) за време овога до сада изложеног ратовања по Србији.

После последње опсаде Беча (1683.) турска сила отпочела је, истина лаганим али сигурним корацима, да иде „низа страну.“ Околне хришћанске државе видевши то осмеле се па покушају да изгнају Турке из Европе и да заузму земље којима су они раније силом завладали. Ну још у самом почетку извођења те намере код западних држава истовремено се рађа томе супротна тежња — суревњивост и страх, да се ти наследници Турске царевине временом не осиле и њима опасни не постану. Зато су државе на западу Европе нерадо гледале где најближи суседи Турске Русија и Аустрија откидају комад по комад турске царевине. Ну они се нису само на томе зауставили, него су се при свакој јачој акцији ових двеју држава пожуриле, да то спрече. Ова борба, ко ће наследити Турску, и која се и дан данас осбиљно води, врло јасно излази на видик за време Катарине II и Јосифа II. Чим се указа прилика „да ће

По саслушању овога одбор је после поименичног гласања са 15 гласова против 5 (4 нису гласали) решио,

да се инсталација електричног осветљења у згради општинског суда изврши у режији општинској, Предрачун за ово и материјал да са г. Ђорђем М. Станојевићем израде и изаберу одборници г. г. М. Миланиновић, И. Козлић и М. Михајловић, и да поднесу одбору на увиђај. Надзор над извршењем поверава се г. Ђ. М. Станојевићу.

X,

Председник извештава одбор, да су акционари срп. француског друштва у Паризу примили протест одбора општинског и да су по томе протесту донели одлуку, који је достављен општини преко управе Срп. француског друштва у Београду.

По прочитању тога одговора АБр. 169, одбор је одлучио.

да ће по овоме одговору донети своје решење тада, кад буде дошао извештај од кр. срп. посланства у Паризу по овој ствари.

XI,

Сходно решењу одборском од 25. окт. 1895. год. АБр. 5990 председник подноси одбору мњење општинског санитарског одељења односно продужења уговора о закупу општинског земљишта за штављење кожа.

По прочитању тога мњења одбор је решио, да се уговор о закупу општинског земљишта за штављење кожа са еснафом опанчарским продужи још за десет година према погодбама, по којима је закључен уговор о овоме закупу 25. Септембра 1886. године, а по решењу одборском од 5. Јула 1886. АБр. 788.

XII,

По прочитању протокола уже лицитације ГБр. 2306, држане за откопавање и калдрмисање вишеградске улице, одбор је решио,

да се откопавање и калдрмисање вишеградске улице према предрачуну и про-

се намере руског и аустријског двора извршити, забрину се остала Европа, да се како не поремети оштра равнотежа тим, што ће се област тих држава, као што беше у изгледу, јако повећати; стара супротност која је увек против онога који добија, устаде у корист Турака, те се на скоро показа, да их неће лако упропастити.“ Па тако је било и за време овог ратовања, које назвасмо *Кочина крајина*. У овом рату Аустрија и Русија упињу се, да заграбе што више турских земаља, али се у истој мери труде и остале европске силе да их спрече у томе. Још г. 1788. краљ шведски, зазирући од увеличавања Русије, напада на Петроград; те тиме у велико прикива снагу Русије, да је сву не може употребити противу Турске. Аустрија и Пруска почеле су још за раније да се отимљу о превласт над немачким живљем, па су због тога за време Марије Терезије водиле дуги *седмогодишњи рат*. Кад пак Јосиф II. почетком 1788. год. објави рат Турској, Пруска је била прва, која стављаше сметње томе, бојећи се да се Јосиф II. и сувише не осили. А кад се Јосиф II. крајем те године врати у Беч

писаним погодбама уступи Стојану Анастасијевићу за дванаест хиљада пет стотина и тридесет и један динар и тридесет и три паре укупно.

XIII,

По прочитању протокола лицитације ГБр. 2259 држане да израду 200 комада скамија и осталог столарског намештаја за палилулску школу, одбор је решио.

да се израда 200 комада скамија и осталог столарског намештаја за школу палилулску уступи према прописаним погодбама, предрачуну и цртежу Кости Јовановићу олд. столару за укупну цену од пет хиљада пет стотина и педесет девет динара и четрдесет пара.

XIV,

Председник школског одбора за дунавски крај јавља актом да се изабрани одборник школски Петар Б. Арамбашић неће ове дужности да прими и предлаже, да се други на његово место изабере,

Одбор је решио,

да на место Петра Б. Арамбашића буде члан школског одбора за дунавски крај Јосиф С. Јовановић трговац.

XV,

По прочитању акта г. Министра просвете АБр. 7334, којим се извештава општина, да се има за основну школу топчидерску образовати засебни школски одбор, — одбор је решио,

да чланови одбора за школу топчидерску буду г.г. Никола Крупежевић прота и Веља Бошковић, кафеџија из Топчидера.

XVI,

Председник износи одбору на решење питање о избору места за грађење болнице за дифтеритичне болести.

Одбор је одлучио,

да се овај предмет одложи до прве седнице за овом.

XVII,

Председник извештава одбор, да је начелство округа подунавског продужило на две године

без успеха, нико се томе више није радио, до пруски краљ Виљем II и његов министар Херцберг. Али кад Ђесарско оружје г. 1789. поче да напредује у Србији, Пруска остави војску на граници Аустрије и почне бушити по земљи шурујући са многим незадовољницима Јосифове управе. То и спречи Јосифа II те, шаљући војску противу Пруске, не могахше енергично ратовати са Турском. Пруска је ишла и даље, па понуди Турцима савез за узајамну одбрану; па га 31. јануара 1890. године и закључи с њима, с обавезом да им помогне да задобију изгубљене области.⁽¹⁾ Исто тако Енглеска и Холандија са страхом су гледале продирање Руса к Босфору под Потемкином, и старале су се да их у томе спрече.

Овим неповољним спољним приликама придружило се и незадовољство у земљи, те то загорча последње дане слабуњава Јосифа II. Овај чувени *просвећени десиот* из дома Хабсбуршког, још за младости васпитан под утицајем слободоумних идеја француских философа XVIII столећа, же-

(1) Kalay B. Geschichte der Serben, B. I. S. 266—267.

Уговор о закупу куће Јанаћа М. Јанковића трг. из Београда за стан VII пук. окр. команде т. ј. од 1. Нов. 1895. до 1. Нов. 1897. год. за цену од 5280 динара за обе године, половина које суме пада на терет ове општине по закону, и да је оверен препис тога уговора послало општини на управљање и извршавање.

По прочитању тога уговора и акта окр. начелства АБр. 5410 одбор је решио,

прима се к'знању ово продужење уговора о закупу куће Јанаћа М. Јанковића за стан VII пук. окр. команде и препоручује се суду да се по њему управља.

XVIII,

На предлог председника општине а по тражењу председника изборног суда за расправу спора између општине и А. Перициона и комп. због калдрме, АБр. 187, одбор је решио,

да се из касе општинске а из партије буџетом одређене на калдрмисање Београда изда председнику изборног суда три стотине динара за исплату дневнице изборних судија, што на општину пада.

РЕДОВНА СЕДНИЦА
18. Јануара 1896. год.

Председавао председник београдске општине г. М. Богићевић; присуствовао члан суда г. Мих. П. Живадиновић; од одборника били: г. г. Д. С. Милутиновић М. Милашиновић, Јосиф С. Јовановић, Сава М. Цевајровић И. Козлић, Сава Петровић, С. Ђ. Јорговић, Љуб. Марковић, Н. Спасић, М. Михајловић, Влад. М. Ђорђевић, Н. Антоновић, Д-р Војислав М. Суботић, Дим. Милојевић, Мил. Ж. Маринковић.

I,

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 11. Јануара 1896 год. и примљен је без измена.

II,

По прочитању акта управе вар. Београда и њених одељака АБр. 290, 371, 426, 498, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио,

да су му непознати: Мита Димитрије Ђузалковић пиљар, Ђорђе М. Кретић шпекулант, Лазар Јовановић обављач, Љубомир Трајковић шлесер, Глиша Станишић

лео је да потребне реформе у земљи изведе одозго са висине царског престола, те да тиме усрећи народе над којима је владао. Његове реформе удариле су на јак отпор — због новачења и тежње за германизовањем — код мађарске аристократије, која је опет тежила да што више ограничи деспотску власт бечког ћесара; па и духовништво, погођено реформама Јосифовим, стане му одлучно на супрот. Као плод свега тога јавише се: буна биготних Белгијанаца, на што их подстаче незадовољно католичко свештенство; и јако незадовољство племства мађарског и сталежа хрватског против царских рефорама. Јосиф II савладан тешком бољетицом, притешњен од спољних непријатеља, заплетен у рат с Турском, уз то у земљи владаше велика узрујаност па и отворена буна — е правом је назвао себе несрећним; па би принуђен да, ради умирења земље изнутра, једним актом од 28. јануара 1790. године укине многе до тада заведене реформе, и да поврати стари поредак.

У сред свију ових недаћа једино га тешаху повољни извештаји с бојног поља од генерала Лаудона, али он не дочека крај

калфа, Илија Гавриловић калфа, Сава Ђебрић калфа, Драгутин Ристић, шегрт, Милан Тодоровић бив. шегрт, Владимир Стефановић обућар и Милан Поповић калфа берберски.

III,

Председник износи одбору на мишљење молбе којима се траже уверења о имовном стању и породичном односу.

По прочитању тих молби АБр. 548, 614, 402, 399, 113, 480, одбор је изјавио мишљење,

да се Јеврему Живковићу абацији, Петру Триковићу олд. и Марији Д. Миланковић удовој може дати тражено уверење; да се Смиљани удовој Проке Вуковића и Петру А. Ђорђевићу новинару не може дати тражено уверење; да се Стевану Маринковићу фил. II год. може дати уверење о томе, да његови родитељи нису у стању да га о своме трошку школују, према своме имовном стању.

IV,

На молбу Раке С. Мутавића ГВр. 2303 а по предлогу грађевинског одељења, Одбор је решио,

одобрава се молиоцу Раки С. Мутавићу, осуства од дужности до петнаестог фебруара 1896. год. закључно ради лечења.

V,

По прочитању молбе Милоша Поп-Јовановог олд. берберина АБр. 7631, којом тражи да се ослободи дужности присутничке, одбор је решио,

да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

VI,

На предлог протојереја београдског АБр. 310, одбор је решио,

да за 1896. и 1897. год. буду татори цркве вазнесенске: главни Михајло Јанковић кафеџија код „Пауна“ и помоћни: Стојан Милић трговац, Михаило Хорватовић абација и Харис Клидне бакалин.

ономе ратовању, које се продужи 1790. године, већ умре у Бечу 20. фебруара исте године. Њега замени брат му, *Леополдо II*, који је дотле управљао Тосканом у Италији, и који беше права супротност карактеру Јосифа II. Одан духовништву на сву меру он у свему поповрати стари поредак, само да унутра у земљи како тако одржи мир, пропутивши да се користи успесима на бојном пољу; јер не могаше да се противи државама западне Европе. Због врења у земљи и изнурености од ратовања он се пожури да час пре дође до мира. Ну пре тога да кажемо коју о продужењу ратовања у 1790. години.

Положај Аустрије у који је запала по смрти Јосифа II. није дозвољавао да енергично продужи рат с Турском, већ се морала да ограничи више на одбранбено ратовање. Прослављени војековоћа Лаудон морао је ићи са знатним делом војске на пруску границу; па зато се и војска у Србији само старала да очува заузете пределе. Ну ипак је било омањих сукоба, које ћемо укратко да споменемо. Раније смо

VII,

Председник износи одбору на решење предлог српског акционарског друштва за клање и прераду стове, да се друштвена кланица подигне заједно са општинском и да се за ову заједничку кланицу и оборе употреби општинско земљиште звано „Џеханово“, Краљево испод штала и Симоновићево испод Карабурме.

По прочитању тога акта, Одбор је решио,

да овај предлог проуче и поднесу одбору своје мњење одбору на решење г-г. Др. Н. Х. Николић, д-р Војислав М. Суботић, Иван Козлић и Јосиф С. Јовановић одборници, д-р Д. Т. Николајевић шеф општин. санитета, Дим. Кнежевић општ. марвени лекар и Милан Симић управник трошарине.

VIII,

Председник износи одбору на решење извештај одборског повереништва, изабратог у седници одборској од 25. окт. 1895. год АБр. 6593 ради прегледа извештаја књиговодства о прекораченим буџетским кредитима у 1895. год.

По прочитању тог извештаја одбор је решио,

одобравају се сви накнадни кредити тражени извештајем књиговодства АБр. 6593,95. год. с тим, да се у будуће ни код једне партије не сме чинити прекорачења без претходног одобрења одбора, као једино надлежног за ово; да се не смеју чинити издатци у текућој на рачун идуће године, и да се рачуни сваке поједине године плаћају из буџета оне године, у којој су учињени.

IX,

По прочитању извештаја грађевинског одељења ГВр. 2213, да је при грађењу ограда око основних школа Палилулске и Дорћолске израђено више посла за 2401,84 дин. који је вишак и нарочита комисија констатовала, одбор је решио,

одобрава се две хиљаде четири стотине и један динар и осамдесет и четири паре из кредита за грађење основних школа за исплату вишка радова на подизању ограда око палилулске и дорћолске основне школе.

видели, како је покушај видинских Турака, да се Фетислам поврати и Ђесаревци сузбију, остао без успеха, једино благодарећи енергичном држању српских Фрајкораца и Ђесаревских хусара. Само у *Адакалу* остала је и даље турска посада, опкољена од Ђесареваца. Још у почетку 1790. године, како им је била прекинута свака веза, они почну патити од глади; па то их најзад и нагна да помисле на предају. Поред овога у граду се деси јак земљотрес, који су Турци сматрали као рђав предзнак, па већ 16. априла утврде предају са слободним излазом, а 20. априла изађе 2000 бораца и непуна хиљада становника, оставивши 161 топ и друге муниције.⁽¹⁾

За то време Ђесаревци су водили рат с Турцима у Влашкој око *Калафата*, и позову сву војску из Крајине. Они наместе мост код Прахова на Дунаву и већи део оде у Влашку, а само мала посада остаде у Крајини. Кад за ово дознаду Турци упуте се преко Тимока у Србију и допру до Џањевца. Ђесаревци им изађу

(1) Годишњица Н. Чупића, књ. I. стр. 143—144.

X

Председник извештава одбор, да је управа трошарине општинске израдила нову тарифу трошаринску према одредбама трговачког уговора са Аустроугарском.

По прочитању реферата АБр. 434, одбор је решио,

да предлог управе трошаринске за нову тарифу трошаринску проуче и поднесу одбору своје мњење на решење г. г. Коста Петровић, Н. Антоновић, Дим. Милојевић, Мих. Михајловић Драгутин Настић, Свет. Н. Швабић и Влад. М. Ђорђевић одборници.

XI

Председник понова износи одбору ва решење предмет о избору места за подизање дифтеријичне болнице.

Пошто су прочитане молбе грађана са Врачара и друштва за улепшавања врачарског краја да се ове болнице не граде на Врачару, одбор је одлучио.

да се овај предмет понова одложи до прве седнице за овом.

XII

Одборник г. Михајло Михајловић примећује да општински лекар Д-р Ј. Станковић није хтео

да учини визиту лекарску на позив једног грађанина. Председник је изјавио

да ће ствар извидети и издати потребне наредбе.

XIII

Одборник г. М. Ж. Маринковић тражи, да се изнесе пред одбор на решење молба Стојана Николића шпедитера олд. под АБр. 7060/95.

Председник је изјавио, да ће се та молба изнети чим на ред дође.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

У првом броју овога листа почеће излазити годишњи извештај општинског хемичара г. Др. А. Зега о прегледу и анализи виктуалија а нарочито воде из новог београдског водовода.

ЈАВНЕ ЗАХВАЛНОСТИ

Г. Димитрије Властари банкар из Цариграда изволео је поклонити београдској сиротињи *пет стотина дин.* у злату приликом свога бављења у Београду.

Г. Богољуб Росулек и његова жена Ана, месар из Београда, изволели су тако исто поклонити сиротињи београдској *педесет динара* у сребру.

Суд општине београдске изјављује у име своје сиротиње најтоплију захвалност овим племенитим људима на њиховом дару.

Од суда општине београдске 27. Јануара 1896. год. Б.Бр. 305 и 311.

СТЕЧАЈ

Оставком г. Др. Јована Јовановића Змаја упражњено је једно место општинског лекара.

Ради попуњења истог расписује се овим стечај.

Пријаве са потребним исправама примаће се у суду општине београдске до 15. фебруара о. г. закључно.

Од суда општине београдске 20. Јануара 1896. г. АБр. 408.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА ОПШТИНСКОМ КАНТАРУ од 16. до 18. Јануара 1895. г.

ПУТНИЧКИ САОБРАЋАЈ ВАРОШИ БЕОГРАДА

У седмици од 18. Јануара 1896. год. до 24. Јануара 1896. год. допутовало 513 путника — одпутовало 404 путника.

Постојбина приспелих путника :															
ПОЛА		Из Србије	Аустро-Угарске	Бесне и Херцегов.	Црне-Горе	Грчке	Турске	Бугарске	Румуније	Русије	Германије	Француске	Италије	Осталих Европ. Аржава	Из Европе
МУШКИХ	ЖЕНСКИХ														
474	39	392	86	8	—	1	15	3	1	—	2	3	1	1	—
Занимање путника :															
Трговци и економски	Занатлије	Трговци	Индустријалци	Преув. ази и шпекул.	Гостинчари	Интелиг. и војска	Ученици	Радењаци и помоћници	Пиљари и бозапије	Надничари и слуге	Пролетаријат				
53	49	216		5	7	69	7	37	5	25	—				

25. Јануара 1896. год.

Из статистичког одељења општ. вар. Београда.

на сусрет и потисну их. Ови омањи сукоби понављали су се чешће, а последњи се помиње 7. августа када је мајор Ракићевић са 700 Фрајкорца, из одреда Брановачког и Марјановог, напао на Ђуза-Мустафа-пашу, који је чешће упадао у околину Пореча. При судару код Клађевићског кланца разбије Турке од којих падне 83 мртвих а остали се разбегну. Важнији је сукоб с Турцима од 22. августа, где пуковник *Бајалић* у шанцу Широка река дочека 2 000 Турака, па их после упорне борбе одбије с великим губитцима⁽¹⁾ Даље борбе, на овој страни, буду обустављене услед примирја. Због тога се врати и генерал Ото, који се беше упутио на Мајданпек, и у више омањих сукоба разбио Турке.

Ратовања на југу Србије продужила су се и у почетку 1790. године. Једно одељење Турака од 600 људе крене се 12. фебруара из Ниша на Параћин. Ну њих

у шанцу код Параћина дочека капетан Стојковић са 450 Фрајкорца, разбије их и растера.⁽¹⁾ *Алексиначки* Турпи, на 1 000 њих, позову из *Бање* и *Шиљеговца* јшш 1 300 Турака у намери да нападну Михаљевића у Јагодини. Кад за то дозна Михаљевић крене се 6. априла преко Параћина и Ражња к Алексинцу. У првом судару разбије Турке, а кад ови стану бегати за њима пође у потеру мајор Лукић са коњицом. После омање чарке он нагло одступи, Турци мислећи да он бежи пођу за њим и тако наиђу на српску заседу, која их страшно потуче и понова натера у бегство. Међу Турцима због овога завлада такав страх, да се они ни у Алексинцу не зауставише, већ побегну к Нишу; за њима оде и Али-паша њихов командант оставивши све па чак и преписку, а велику количину хране спале немогући је однети. После битке Михаљевић се врати у Јагодину.

(Наставиће се)

(1) Freiwillige Theilnahme etc. S. 340.

(1) На истом месту, стр. 327—328.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА			
		највећа		најмања	
		дин	пр	дин	пр
8788	Арпадика	22		20	
	Боранија	—		—	
40500	Брашна пшенична				
	Вина бела (од лит.)				
12394	Вина црна (од лит.)		70		50
	Волова	—		—	
	Вуне непране	—		—	
4300	Јабуска	25		20	
56428	Јечма	10		9	
1186	Кајмак	110		105	
10342	Кожа јагњетих				
581	Коре брезове	12	50	11	
30440	Креча	3	60	3	20
6152	Кромпира	8		7	50
1014	Кудеље	70		60	
93420	Кукуруза	8		7	
222	Лоја нетопљеног	70		60	
209	Лука бела	35		30	
1891	Лука црна	12		11	
748	Масти	110		100	
113474	Овса	10	40	10	—
1213	Ораја	35		33	
18917	Пасуља	24		23	
643550	Пшенице	12		11	80
1264	Ражи	9		8	80
1869	Ракије ком. меке „		50		49
	Ракије шљ. љуте „				
	Ракије шљ. меке „		40		30
53721	Свиња дебелих	65		60	
56895	Свиња средњих	50		40	
8157	Сена	5		4	
170060	Сира	70		65	
1285	Сламе				
20500	Сланине ужичке	140		130	
1340	Угљена дрвеног	7		6	
7126	Угљена каменог	3		2	50
147570	Шипарке	11		10	
123	Шљива сувих	29		27	
132055	Ситнице разне				
3432	Разна воћа				
191	Земље лончарске				
12240					